

با سلام و احترام. ضمن عرض تبریک به مناسبت کسب رتبه ارزشمند **q2** در نمایه **IsC** و نیز رتبه کیفی **B** در ارزیابی نشریات وزارت علوم، هم اکنون ماهنامه ما در حال دریافت امتیاز جهانی **ISI** و نیز اسکوپوس است. بنابراین تغییراتی در شیوه نامه مجله بشرح زیر داده شده. خواهشمندست آنها را رعایت فرمائید.

نویسندگان:

- مشخصات نویسندگان کامل باشد شامل ایمیل با دامنه دانشگاهی، عنوان و رتبه و نقش و سهمشان در مقاله، شماره تلفن،
- حتماً از کسی یا جایی تقدیر و تشکری بشود (در حد یک جمله) به فارسی و انگلیسی.
- فرم تعهد نویسندگان و فرم عدم تعارض توسط نویسنده مسئول پر شود. فرم روی سایت هست.
- حداکثر مقاله بیش از شش هزار کلمه نباشد

ارجاع درون متنی

- ارجاع دهی داخل متن برای کتابها:
- الف) اگر منبع مربوط به کتابهای دوره معاصرست با ذکر نام خانوادگی نویسنده و سال انتشار منبع و شماره صفحه بیاید مانند: (زرین کوب، ۱۳۶۲، ص ۱۳) و اگر کتاب چند جلدی است شماره جلد نیز اضافه گردد، مانند: (بهار، ۱۳۳۲، ج ۱: ۱۷)
- ب) اگر منبع مربوط به دیوانهای شعر و نثر قدیم است به صورت نام کتاب و شماره بیت و یا باب کتاب مذکور بیاید. مانند: (گلستان، باب هشتم)، (شاهنامه مسکو، ج ۳، بیت ۱۱۴۲)
- ج) چنانچه منبع مربوط به دیوانهای نظم و نثر قدیم است و مصحح معاصر آنرا تصحیح کرده و قرارست از آنچه مصحح در شرح و نقد کتاب مذکور نوشته ارجاعی داده شود نام مصحح کتاب و سال نشر و نام کتاب بیاید، مانند (حاکمی والا، ۱۳۸۱، مقدمه فرج بعداز شدت) توضیح: از نوشتن سال چاپ کتاب در متون نظم و نثر گذشته جداً پرهیز شود. مثال: (سعدی: ۱۳۸۴: ۷)

- ارجاع دهی داخل متن برای مقاله ها

پس از نقل قول یا ترجمه مستقیم از یک نویسنده، تنها نام خانوادگی نویسنده و سال انتشار اثر مورد نظر به این ترتیب ذکر می شود: (نام خانوادگی نویسنده، سال انتشار)

نمونه: «.....» (نظری، ۱۳۹۶) یا (Nazari, 2017) «.....»

ارجاع فهرست منابع

• ارجاعات در فهرست منابع **حتما به دو صورت فارسی و ترجمه انگلیسی** ارائه شوند:

(۱) ارجاع دهی برای کتاب

نام خانوادگی، نام. (تاریخ انتشار). عنوان. شماره ویرایش. شهر محل انتشار: ناشر، شماره صفحات.

Safa, Z. (1999). *History of Literature*. 2nd ed. Tehran: Ferdows, pp. 48-50

Safa, Z. (1999). *History of Literature*. 2nd ed. Tehran: Ferdows, p. 58

صفا، ذبیح الله. (۱۳۷۸). تاریخ ادبیات. ویرایش دوم. تهران: فردوس، صص ۴۸-۵۰

صفا، ذبیح الله. (۱۳۷۸). تاریخ ادبیات. ویرایش دوم. تهران: فردوس، ص ۵۸

برای ارجاع دادن به کتابی که به فارسی ترجمه شده، نام و نام خانوادگی مترجم پس از عنوان کتاب ذکر میشود.

چامسکی، نوام. (۱۳۷۹). زبان و اندیشه. ترجمه کوروش صفوی. تهران: هرمس، ص ۶۵.

شماره ویرایش هرگز برای ویرایش نخست یک کتاب ذکر نمیشود. در صورتی که شماره ویرایش کتاب مشخص نباشد، فرض بر ویرایش اول بوده و در ارجاع ذکر نمیشود. برای ارجاع دادن به کتابی که بیش از یک نویسنده دارد، نام نویسندگان به همان ترتیبی که در خود کتاب آمده ذکر میشود. برای جدا کردن نام دو نویسنده از "و" (یا "And" در انگلیسی) استفاده میشود.

نام خانوادگی، نام، نام خانوادگی، نام، (تاریخ انتشار). عنوان. شماره ویرایش. شهر محل انتشار: ناشر، شماره صفحات.

Mcenery, T. and Hardie, A. (2011). *Corpus Linguistics*. Cambridge: Cambridge University Press, p.156

اونگر، فردریش. و اشمیت، هانس. (۱۳۹۷). مقدمه ای بر زبان شناسی شناختی. ترجمه جهان‌شاه میرزابیگی. تهران: آگه، صص ۱۱۲-۱۱۱

برای ارجاع دادن به کتابی که بیش از سه نویسنده دارد، تنها نام نویسنده اول ذکر شده و پس از آن عبارت «و دیگران» (یا "et. al." در انگلیسی) درج می‌شود.

داج، دیوید. و دیگران. (۱۳۶۹). زبان‌شناسی و نقد ادبی. ترجمه حسین پاینده. تهران: نی، ص ۱۳۶.

Baker, A. et. al. (2016). *The Linguistics of Sign Languages*. Amsterdam: John Benjamins, p. 136

۲) ارجاع دهی برای مقاله

نام خانوادگی، نام، (تاریخ انتشار). عنوان. نام مجله، جلد، شماره، شماره صفحات.

پارسی نژاد، کامران. (۱۳۸۱). مینیمالیسم داستان کوتاه. ادبیات داستانی، سال یازدهم، شماره ۷۴، صص ۴۷-۲۹.

برای مقالات خارجی، شماره مجله درون پرانتز و پس از جلد ذکر می‌شود.

نام خانوادگی، نام، (تاریخ انتشار). عنوان. نام مجله، جلد(شماره)، شماره صفحات.

Ross, N. (2015). On Truth Content and False Consciousness in Adorno's Aesthetic Theory. *Philosophy Today*, 59(2), pp. 269-290

برای مقالاتی با چند نویسنده، مشابه آنچه در خصوص کتاب ذکر شد عمل می‌شود. همچنین اگر چند اثر از یک نویسنده مورد ارجاع واقع شود آنها را به ترتیب سال انتشار

ذکر کرده، و چنانچه در یک سال منتشر شده باشند به ترتیب الفبای نام آثار درج میشوند.

متفرقات دیگر و املا

☑ توضیحات متن ، بصورت پاورقی در پائین همان صفحه می آید نه بصورت پی نوشت در انتهای مقاله .

☑ در مقدمه این مطالب بیاید : تکرار کوتاه سؤال اصلی، شیوه پژوهش (روش کار)، ضرورت تحقیق و پیشینه تحقیق ذکر گردد .

☑ مقاله حتماً در حوزه سبک شناسی نظم و نثر فارسی باشد و شالوده آن بیشتر بر مبنای آراء ایرانی و بلاغت و سبک شناسی فارسی باشد تا آراء غربیان .

همچنین خواهشمندست در املاء مقاله خود به این نکات توجه فرمائید :

☑ می مضارع ، تر تفضیلی و های جمع ، متصل نوشته میشوند .

☑ در کلمات مرکب ، اصل بر پیوسته نویسی است (مانند : گلبرگ ، دستفروش ، هماهنگ) مگر آنکه ساده نویسی ، مانع آن شود مانند «برف پاک کن»

☑ بر روی «های» غیر ملفوظ، یای کوچک می آید، نه یای بزرگ : خانه من .

☑ ضمائر متصل به کلمات مختوم به «ای» میچسبند . مانند: «من قاضیم» و بصورت «من قاضی ام»، نوشته نمیشوند .

تذکر : خواهشمندست از دو اشتباه رایج زیر خودداری فرمائید :

۱- «ی» مصدرساز به بن مضارع میچسبد نه بن ماضی، بنابراین سبک شناسی و زبانشناسی درستند ، از بکار بردن سبک شناختی و روانشناختی و زبانشناختی پرهیز فرمائید .

۲- جمع واژه، واژه ها است نه واژگان، لطفأ از بکار بردن واژگان خودداری فرمائید . مضاف بر اینکه لغت واژه نمیتواند در تمام موارد بجای « لغت، کلمه، اصطلاح و مفردات» بکار رود .

چکیده (خیلی مهم)

☑ چکیده حتماً به شرح زیر در حدود سیصد کلمه نوشته شود. به فارسی و انگلیسی. چکیده انگلیسی به همان شیوه چکیده فارسی و همراه با مشخصات کامل نویسندگان و رتبه و سمتشان بیاید.

نمونه چکیده:

زیبایی شناسی وجه شبه در تشبیهات خمسه نظامی

چکیده

زمینه و هدف: تشبیه رایجترین صورخیال شاعرانه و اساسی ترین رکن دستگاه بلاغی اشعار هر شاعر است. از میان انواع مختلف تقسیمات تشبیه، دو نوع تشبیه مجمل و مفصل (اقسام تشبیه به اعتبار حذف و ذکر وجه شبه) و تشبیه بلیغ (تشبیه به اعتبار حذف وجه شبه و ادات) و ویژگی های آنها موضوع اصلی این پژوهش است. در این مقاله کوشیده ایم ذکر، حذف، تازگی و تنوع وجه شبه را به همراه عوامل آن، در اشعار نظامی گنجوی بررسی کنیم. **روش ها:** پژوهش پیش رو، مطالعه ای نظری است که به شیوه پژوهش کتابخانه ای انجام شده است. محدوده و جامعه مورد مطالعه، خسمه نظامی گنجوی به تصحیح حسن وحید دستجردی، و به کوشش سعید حمیدیان بوده، که توسط نشر قطره منتشر شده است.

یافته ها: مخزن الاسرار در مقایسه با دیگر منظومه های نظامی، بیشتر حاوی انواع تشبیهات مجمل و بلیغ بوده در حالی که در چهار منظومه دیگر، تشبیهات مفصل بسامد بیشتری دارند. وجه شبه در بیشتر تشبیهات نظامی از نوع تحقیقی است، اما وجود وجه شبه های تخیلی هم در آثار او بسیار چشمگیر است. مهمترین شاخصه تشبیهات اشعار نظامی، تکرار مشبه به است که سبب تنوع تشبیهات او شده، چرا که هر بار وجوه شباهت تازه ای میان مشبه و مشبه به میابد.

نتیجه گیری: آشکاری وجه شبه، مقتضیات وزن و قافیه و دیگر تناسبات لفظی از جمله دلایل حذف وجه شبه و استفاده بیشتر از انواع تشبیهات مجمل در این منظومه است. همچنین بسامد بیشتر این تشبیهات رابطه مستقیمی با موضوع کار شاعر و زمینه سخن وی

دارد. دلیل بسامد بیشتر تشبیهات بلیغ در مخزن الاسرار را نیز میتوان ضرورت شاعر در رعایت ایجاز دانست؛ که خود ناشی از این عوامل است: (۱) کوتاهی حکایات اخلاقی و عرفانی این منظومه، (۲) وزن این منظومه، (۳) تمایل شاعر برای نمایش توانایی خود به واسطه موقعیتی که آغاز شهرت خود داشت.

کلمات کلیدی: وجه شبه، تشبیه مفصل، تشبیه مجمل، نظامی، پنج گنج